

1887. aastal valminud Liivimaa Maagümnaasiumi hoone (arhitekt R. Häusermann) oli linna uhkeim ehitis.

Meie haridustempel saab tänavu 140-aastaseks

Alli Lunter

Meie punases koolimajas on antud haridust 1877. aastast alates. Uueveski 1 asuv hoone ehitati küll baltisaksa poiste gümnaasiumiks, kuid nende hulgas oli ka mõni haridusjanuline eestlane. Selle kooli eelkäijaks oli **Gustav Max Schmidt kool** (loodi 1844), mis 1875. aastal läks Liivimaa rüütelkonna valdusse ja tööd alustas **Liivimaa Maagümnaasium**. 17. detsembril 1877 pühitseti uus koolimaja. Regulaarne õppetöö kestis selles 1892. aastani, mil keelati rahvuskeelne gümnaasium (ka saksa-keelne). Vahepeal oli hoone mõnda aega tühi, 1906 oli siin vene õppekeelega **reaalkooli progümnaasium**.

1917 avati Uueveski 1 hoonest **eestikeelne poeglase gümnaasium**. Kool oli tasuline – õppemaks aastas oli 2600 marka. Kooli juhatajaks oli Theodor Koik. 1934 alustas kooli ruumides tegevust ka **Viljandimaa Kaubanduskool**.

1941. a kevadel sai kool nimeks **Viljandi II Keskkool**. 23. septembril 1944 süütasid sakslased enne linnast lahkumist Uueveski 1 koolimaja. Varemtes maja taastati peagi ning õppetöö jätkus. Viljandi II Keskkooli legendaarne pedagoog oli matemaatik Boris Henrichson. 1952 muudeti kool segakooliks ning siin hakkasid õppima ka tüdrukud. 1962. a viidi keskkooliõpilased ja osa õpetajaid Viljandi I Keskkooli, mis sai linna ainukeseks keskkooli-klassidega kooliks.

1962–1976 töötas kool kahes vahetuses **põhikoolina**, kus õppis 927 õpilast 51 õpetajaga. 1972 alustas Reet Sinimaa kooli kirjandusliku almanahhi väljaandmist ja 1973. aastal lõi ta kooliteatri. Tiiu Luige eestvedamisel sai alguse koduloo-teemaliste uurimistöde traditsioon.

1976 alustas kool õppetööd **J. Köleri nimelise Viljandi 4. Keskkoolina**, sisse viidi polütehnilise tööõpetuse erialad. Direktor Asta Moora algatusel loodi ajaloo eriklassid. 1979 avati kunstiõpetuse eriklassid. Heldur Valgmäe õpetas algklassiõpilastele malemängu. 1988 hakkas Irene Artma juhtimisel ilmuma kooli ajaleht **Oma Sõna**. Tiiu Luige eestvedamisel rajati koolimuseum. Kooli direktoriks tuli 1978. aastal Aavo Soopa.

1995. aastast hakkas kool kandma jälle **Viljandi Maagümnaasiumi** nime. Viimasel VMG aastal (2011/12. õa) oli koolis 820 õpilast ja õpetas 71 õpetajat, nende hulgas oli 11 magistrikaadiga õpetajat, 6 õpetaja-metoodikut ja 17 vanemõpetajat. Keskkoolidust anti siin 1976. aastast alates, seega ühtekokku 36 aastat.

VMG oli igati tasemel väikelinna kool. Põhikooli lõpueksamite ja gümnaasiumi riigieksamite tulemused olid enamasti vabariigi keskmisel või sellest kõrgemal tasemel. Pärast kooliruumide kapitaalremonti 2008–2010 sai kogu kool parema ruumilahenduse, kasutusele võeti kolmas korrus, kool sai

uue mööbli ja sisustuse. Selle perioodi põhiraskus lasus kauaaegse tööka majandusjuhataja Eri Pisarevi õlul. Neil aastatel arenes kool jõudsalt ka nn Tiigrihüppe raames: kool sai nõuetekohase arvutiklassi, igasse klassi ja ametiruumi pandi arvuti.

Viljandi Maagümnaasiumi lipu langetasid 21. juunil 2012 kell 17.45 kooli 72. lennu lõpetajad. 1. juulist 2012 kannab kool **Viljandi Kesklinna Kooli** nime. Saime taas uue lipu, uue embleemi ja uue kooli sildi.

Meie kool austab väga oma iidset haridustemplit ja tähistab sünnipäevana just selle maja algust 1877. aastal.

Liivimaa maanõunik A. P. von Ungern-Sternbergi annetatud kappkell seisib aula uste vahel kuni tulekahjuni 1944. aastal Siseõue seinale sai valgustusega ajanäitaja 2016. aasta suvel.

Head lugejad!

Kõik me oleme iseenda jaoks tähtsad ja kõik me oleme ka oma sõprade, vanemate, õdede-vendade ning ka kindlasti õpetajate jaoks väga olulised. Peaaegu kõigil meist on oma kodu, armastavad vanemad ja hoolivad sõbrad, kellega võib iga kell oma muresid jagada. Kahjuks on ka noori, kel ei ole vanemaid või elavad vanemad lastest lahus. Ma tean, et see on paljude jaoks valus teema. Soovin, et kõik, kes selliseid lapsi tunnevad, oleksid neile nii vaimselt kui ka füüsiliselt toeks.

Tänapäeval levib sotsiaalmeedias palju ebameeldivat infot teiste inimeste kohta. Ei oska seda tunnet ette kujutada, kui sõbrad, keda oled alati usaldanud, kellega oled jaganud oma muresid ja rõõme, on su korruga miskipärast hüljanud. Üht-äkki seisad üksinda keset kooliõue ja kõik tunduvad sind vihkavat. Ma ei taha, et kellegagi peaks midagi sellist kunagi juhtuma. Joulude eel tahan öelda, et olge toeks oma sõpradele. Isegi, kui lähete tülli, ärge rääkige sõbra saladusi teistele ning jääge tema suhtes ausaks.

Mul on hea meel, et meie ajaloolises koolimajas on inimeste suhted head. Meil on palju traditsioone, ka koolileht on rõõmustanud õpilasi juba ligi 30 aastat. Olen väga õnnelik et käin Viljandi Kesklinna Koolis, et mul on nii suurepäraseid klassikaaslased, sõbrad, vanemad ja kogu koolipere ning õpetajad, kes mind tunnustavad, aitavad ja toetavad.

Olge mõnusad ja terved ning kohtume varsti!

Adele

Adele Tamberg,
Oma Sõna peatoimetaja

Ehitasime Soome ja Eesti sõprussilda

Paula Lohk, 8.a klass

...

30. novembril toimus meie koolis üritus, millega tähistasime Soome Vabariigi 100. sünnipäeva.

Üritus korraldati 7. klasside soome keele õppijatele ja külalisi saabus nii Jõgeva Põhikoolist, Tallinna Lilleküla Gümnaasiumist kui ka Tallinna Ühisgümnaasiumist. Aukülalistena olid kohal minister-nõunik Marko Laine Soome suursaatkonnast ja projektijuht Rahel Lindpärj Soome Instituudist.

Ürituse juhatas suurejooneliselt sisse kätlemine härra Marko Lainega, direktor Aavo Soopaga ja meie soome keele õppijatest „presidendi-paariga“. Viimaseid etendasid meie kooli 8.a kl õpilased Paula ja Kalev. Nemad kuulutasid ka juubeliürituse avatuks. Seejärel pidasid kõne meie direktor ja külalised Soomest.

Külalistel ja meie kooli 7. klassi soome keele õppijatel olid ka ette valmistatud omanäolised esinemised, mida üheskoos vaadati. Lilleküla kool esitas Antti Tuisku "Keinutaan", Jõgeva etendas naeri

sikutamise lugu. Ühisgümnaasium oli teinud filmi, kuidas muumid tulevad Lottele ja sõpradele külla, see sisaldas muuhulgas lustakaid keelenalju. Meie seitsmendike üks rühm etendas näidendi „Punamütsikesest“ („Punahilkka“). Teine rühm esitas Soomet tutvustava kava, millele järgnes kohe viktoriin. Nii kontrolliti, kui tähelepanelikult oli jälgitud.

Aeg lendas märkamatuult mängides ja jenkat tantsides. *Kaveri*-bingo (sõbrabingo) võitis meie kooli poiss Eerik Valdre. Veel tuli tegusõnade pantomiimis sõna ära arvata, korki suus hoides sõnu hääldada jms. Võistlusi korraldasid meie kooli 8. ja 9. kl soome keele õppijad. Parimatele jagati auhindu, lisaks sellele said kõik hulgaliselt puuvilju, komme ja muud head-paremat. Kui pidu oli läbi, saatsime külalised sõbralikult teele ning jätsime hüvasti.

Üritus lisas värvi koolielu argipäeva ja ka meie uued sõbrad paistisid „Soome 100“ pidu nautivat.

Üritus algas ülipiduliku kätlemisteremooniaga. Paula Lohk ning Kalev Mettus, direktor Aavo Soopa ja minister-nõunik Marko Laine tervitavad peole saabuvasid seitsmenda klassi õpilasi.

Kooli õpilasesindus sai taas uue presidendi

Katariina Visnap, 8.b klass

...

Igal sügisel vahetub kooli õpilasesinduse koosseis ning enamasti valitakse ka uus president. Tänavu on selleks Ursula Ilves 9.c klassist.

Kui kaua oled õpilasesindusega seotud olnud?

Õpilasesindusega olen seotud 5. klassist, alates 7. klassist olen õpilasesinduse töös järjest aktiivsemalt kaasa löönud.

Kas presidendiks valimine tuli ootamatult?

Eelmisel aastal asepresidendina mõtlesin vahel sellele, et küllap minult oodatakse, et järgmisel aastal presidendirolli üle võtaksin. Seda anti ka mõista, kuid tõsiselt ma sellele ei mõelnud. Ühel hetkel olin väga kindel, et ma sellist ülesannet oma suure koormuse kõrvalt siiski võtta ei soovi, kuid sügise lähenedes sain aina enam aru, et ideid, mida õpilasesindusega ellu viia, on mul tegelikult palju. Sellist võimalust kasutamata jättes oleksin seda otsust kindlasti kahetsema jäänud. Sügisel valiti uus juhatus ja ma saingi presidendiks.

Mis on ÕE? Milleks seda vaja on?

Õpilasesindus ehk lühendatult ÕE on paljudes koolides tegutsev vabatahtlik ühendus, kes esindab õpilaste huve. ÕE-d on vaja selleks, et oleks lüli õpilaste ja juhtkonna vahel ning oleks keegi, kelle poole pöörduda siis, kui otse juhtkonnaga muredest või ideedest rääkima minna ei soovi. ÕE korraldab vahel üritusi ning annab oma panuse selleks, et koolielu oleks huvitavam.

Kes ÕE-sse kuuluvad?

Meie koolis on kaks õpilasesindust: väikeste maja ÕE-sse kuuluvad

aktiivsed õpilased 1.–4. klassini ning suurte majas 5.–9. klassini. ÕE koosseisu kuuluvad liikmed panakse paika sügiseti, kuid huvi korral saab liituda ka muul ajal.

Mida te koosolekutel arutate?

Arutame teemasid, mis on hetkel aktuaalsed. Kui on mõne ürituse korraldamine pooleli, räägime sellest; kui kellelgi on tekkinud klassis mõni mure või ettepanek, arutame seda. Samuti informeerin teisi koolitustest ning muudest koolivälisest võimalustest.

Kellelt tulevad ideed?

Ideed tulevad nii minult, juhatuselt, juhtkonnalt, hoolekogult, teistelt õpilaselt ning õpetajatelt – seega kogu koolilt.

Mis on sel õppeaastal uut plaanis?

Hetkel oleme juba muutnud vahetunnid huvitavamaks Xboxi mängimise võimalusega, kuid kindlasti teeme palju muudki. Varsti on tulemas jõulupeod ning ka kolme kooli jõulupidu, kus meie õpilasesindus korraldab kohvikut. Pärast seda tulevad sõbrapäev ja stiilnädal. Samuti tahame näiteks korraldada 5.–6. klassidele väga nõutud öökooli ja arendada kolme kooli õpilasesinduste koostööd.

Kas õpilaste aktiivsus on piisav?

Arvan, et liikmete aktiivsus on päris hea, selle suurendamise nimel teeme hetkel ka tööd ja plaanime ÕE jõuluõhtut, et üksteist paremini tundma õppida ning meeskonnana areneda.

Õpilasesindus on alati kõikidele ideedele avatud ja õpilastelt ootame suuremat aktiivsust just oma mõtete välja pakkumises. Häid ideid saab kindlasti alati ka ellu viia.

Õpilasesinduse juhatus 2017/18. õppeaastal

President:

Ursula Ilves

Asepresident:

Sirli Pöder

Protokollija:

Johanna Ruljand

Sõbranna Reena Anette Maidla

iseloostustab: „Ursula on sihi-kindel, töökas, ambitsioonikas. Ta annab endast alati maksimumi ja julgustab teisi sama tegema. ÕE presidendina üritab ta alati probleeme lahendada, sest talle loeb, mida teised tunnevad. Ursula tahab, et elu oleks piisavalt tõsine, kuid samas ääretult lõbus. Ta soovib olla teistele heaks eeskujuks ja teha maailma paremaks kohaks.

„Kes teeb, see jõuab!“ – see ütlus on täpselt tema kohta, sest Ursula jõuab tõesti igale poole!”

Meedia sunnib meid kõiki võtma seisukohti

20. oktoobril oli koolis meedia-teemaline projektipäev. Klassidel olid erinevad tegevused ja ülesanded. Väikeste majas tehti ajalehte, 7. klassid näiteks lahendasid rühmades probleeme ehk mängisid mängu „Suurim julgus“.

Üheksandikele oli kutsutud esinema ajakirjanik ning raadio- ja telereporterid. Oma arvamusi jagavad 9. klasside õpilased.

Sain palju teada raadiotöö kohta ning seda, milline on elu televisioonis ja kuidas valitakse saadestesse osatähtjaid. Mulle väga meeldis, et **Piret Jürman** õppis algul psühholoogiks, kuid sai aru, et see amet ei sobi talle. Ta ei jäänud toppama, vaid otsis omale uue huvitava töö.

Liisi, 9.c

Mulle meeldis see projektipäev väga, kuna meedia on miski, mis mind huvitab ja mida tahaksin võib-olla isegi tulevikus õppida. Kõige huvitavam oli Sakala ajakirjanik **Karl Eduard Salumäe**, kuna jutt, mida ta rääkis, oli hästi kokku pandud. Minu jaoks oli teisel kohal **Piret Jürmani** tund. Huvitav oli kuulda, kui kaua kulub mõne saate tegemiseks ja mida kõike selle jaoks vaja teha on.

Triin, 9.c

Meil käisid külas huvitavad inimesed, kes rääkisid oma tööst ja tegemistest. Ka teema oli huvipakkuv, kuna meedia ümbritseb meid juba iga päev ja sellest tasub rääkida ning selle üle arutleda. Minu isiklik lemmik oli **Johannes Vedru**, kes töötab Vikerraadio Tartu stuudios. Tema töö on

iseenesest juba huvitav ja ka ta häälel on selline, mida oli hea kuulata.

Iris, 9.c

Saime teada, mis ajalehtedes, raadios ja televisioonis toimub. Tore oli kuulata, kuidas inimesed rääkisid oma tööst ja elust.

Marleen, 9.c

Minu arvates oli ainuke huvitav tund sellel päeval spordikommentaator **Johannes Vedru**, kuna ta suutis teha ennast kõige huvitavamaks.

Loreta, 9.c

Mulle see päev ei meeldinud, sest oli ainult kuulamine ja seetõttu üpris igav. Minu arvates võiks projektipäeval teha rühmatöid ja võiks saada liikuda, mitte istuda neli tundi laua taga.

Sander, 9.a

Külastasime klassiga projektipäeval ringhäälingumuuseumi

Triinu Kree ja Käbi-Triin Riig, 6.d klass

Meie klass käis 20. oktoobril Türi Eesti ringhäälingumuuseumis.

Seal oli palju huvitavat. Nägime raadionokamütsi, mis oli tehtud jahimeestele. Et kalamehed kurvasutama ei peaks, oli ka neile oma raadio. See sisaldas külmutuskasti, kuhu kalad panna. Seal oli näha ka esimesi telekaid, mille ekraan oli väga väike.

Me saime ka teha ise oma telesaadet. Esmalt valiti uudisteankrud, kes kogusid teemad, mida kokku tuli üsna palju. Kui filmimine algas, oli hiirvaikne. Kõik loetavad teemad oli omamoodi huvitavad, vahel isegi naljakad.

Igal juhul oli see ekskursioon vahva. Lisaks muule saime ka iseenda kohta teada, milline on meie esinemisoskus ning kuidas me käitume võtte ajal.

Uudisteankru ametit said proovida Johannes Kaup ja Triinu Kree. Tegime oma telesaate, mille algul salvestasime ja pärast saime seda vaadata ning analüüsida.

Playback oli meie koolile edukas

Adele Tamberg ja Grete Hanschmidt, 6.b klass

...

28. novembril toimus pärimusmuusika aidas kolme kooli ühine *playback-show* „Tähed laval“. Esimeses vanusegrupis esines 8 truppi 3.–4. klassidest. Esikoha saavutas selles astmes meie kooli 3.b lauluga „Entel-tentel“. Teisele kohale tuli meie 4.c lauluga „Queen of the Night aria“ ning kolmandale kohale Jakobsoni kooli 4.a. Kõik noorema vanuseastme staarid olid väga kirglikud ja esinesid meeldejäädvalt. Meie 3.b sai ka Viljandi linna eripreemia.

Nooremate seas oli väga andekas ja tubli ka 3.a kl õpilane **Gete Arnim**. Teist nii julget last, kes oleks üksi lavale astunud, tänavusel *show*’l rohkem ei leidunud. 3.a klass esitas ka Marcuse ja Martinuse uhiuue loo „Like it like it“. Kohtunikud nimetasid seda kõige kaasahaaravamaks ja tantsulisemaks etteasteks.

Teises vanuseastmes oli vaid viis gruppi 5.–6. klassidest. Nende hulgast saavutas esikoha meie kooli 5.c, kes tegi järgi ansamblit **Boney M**.

Solist **Gregori-Robert Kilp** sai eripreemia oma lavalise liikumise eest. II ja III koha said VJK ja VPK.

Kolmandas vanuserühmas oli samuti viis etteastet. Meie kooli esindas 7.b trupp, kes saavutas III koha, esitades laulu „Liisa“. Teiseks tuli VPK 9.b ning esimese koha saavutas VPK 8. a.

Gregori-Robert Kilp lava nautimas.

3.b õpilaste sõnul said nad esinemise idee emadelt ning neile jagati lihtsalt osad. Neid inspireeris võistlusele minema see, et vanemad õed-vennad olid käinud ja nemad tahtsid ka midagi saavutada. Lavale minnes oli natuke piinlik ja ärevus ning hirm samuti. Ägedad vanaaegsed kleidid olid emadel alles vanast ajast ja neid sai kasutada. Kõige rohkem meeldis neile enda etteaste, aga järgmisena Liseti ja Lorette oma. Enda esinemisega jäid nad rahule ning olid kogu päeva ja karika üle rõõmsad.

Lisett Türk ja Lorette Siimer 4.c klassist olid samuti väga rahul oma esinemisega ning ütlesid, et tunnet, mis neid auhindamisel valdas, ei saagi kirjeldada. Osaleda oli soovitanud neil õpetaja, nad vaatasid videoid ja valisidki selle numbri välja. Ka nemad pabistasid enne lavale astumist, aga polnud hullu, sest proove oli tehtud piisavalt. Kuigi lauljal kukkus esinemise ajal peavõru peast, ei kaotanud ta külma närvi, vaid viskas selle eemale ja tegi näo, et midagi ei juhtunud.

„Reipalt koolipinki“ algas krossijooksuga

Adele Tamberg ja Kiara Oja, 6.b klass

Sel aastal algas traditsioonilise spordinädala tähistamine meie koolis reedel, 17. septembril krossijooksuga.

Kõikidel tublidel jooksjatel oli siis kaks päeva aega puhata ning uut nädalat alustati tervisliku võimlemisega. Kõik soovijad said kaasa lüüa ka korvpalli täpsusvisetes.

Teisipäeval sai ennast proovile panna kummikeksus. Järgmisel päeval sai kogu koolile näidata oma oskusi jalgpallivärvade löömisel.

Meie kooli kiiremad 6.–9. klassi õpilased, kes ei saanud kaasa lüüa

reedesel krossijooksul, võisid oma võimeid näidata kolmapäeval maakondlikul jooksul, kus meie tublid sportlased saavutasid esikoha.

Neljapäeval toimus rahustav jooga kooli fuajees. Nii sai puhata ja mõelda tagasi möödunud tegusale nädalale.

Igal päeval sai lahendada ka spordiviktoriini. Kõik, kes pildimõistatustele õigesti vastasid ja muudel aladel tublisti kaasa löid, osalesid ka auhindade loosimises. Reedel toimus mihklilaat, mis pani tegusale nädalale magusa punkti.

Krossijooksu võitjad II-IV kl

II

Johanna Paeglis (3.35,9)
Mathias Kallas (3.12,6)

III

Niina Rämmeld (3.14,8)
Andreas Vaher (3.06,3)

IV

Lenna Loore Sillandi (3.23,0)
Sander Šinkartšuk (2.55,4)

V

Ingel Madleen Tiitus (3.04,1)
Kennert Kesalo (2.53,9).

Direktor Leo Muiste sõbrunes valatute koolipoistega.

Direktor oli päris vahva olla. Kõik sõbrad helistasid ja kutsusid mind enda klassi. Tegime koos Madliga vahetusjalanõude kontrolli. 99% kandsid sisejalanõusid. **Leo, 9.a**

Õpetajate päev oli päris tore ja lõbus oli tunde anda. Me andsime ka ühe tunni kehalist, mis ei läinud hästi, kuna õpilased ei püsinud paigal ja nii saime kolmest tegevusest tehtud ainult ühe. **Triin, 9.c**

Õpetajate päev oli väga lahe. 5. klass oli palju jutukam ja lahedam kui 7., aga muidu oli kõik väga tore. Tulevikus ma ei taha õpetajaks saada. **Teele, 9.c**

Tunde oleks võinud rohkem olla. Hommikul kell 8 võiks toimuda võimuvahetus ja siis oleksid kella 12ni tunnid ning seejärel aktus. Kaks tundi jääb väheks. **Romet, 9.b**

Mulle meeldis õpetajate päev. 2.b klassi lapsed olid kõik väga sõbralikud ja paljud ei tahtnud pärast

Üheksandikud õpetajate rollis

matemaatikat inglise keele rühma minna. Tundide andmine sujus väga hästi. Kui tunnid läbi said, tulid kõik meid Reenaga kallistama. **Birgit, 9.c**

Mulle meeldis selle aasta õpetajate päev väga, kuna ka minul oli võimalus kahte tundi anda. Olin eesti keele õpetaja Asu koos klassiõe Annikaga. Me andsime tunde 6.b-le ja 8. klassi esimesele rühmale. Tagantjärele võin öelda, et enda arvates saime päris hästi hakkama. Isiklikult arvan, et 6. klassi tund läks paremini, kuna nad olid meie teine tund ja selleks ajaks saime juba aru, kuidas töötada ja käituda. See tund oli kindlasti ka sisukam, tegime erinevaid mänge ja suhtlesime vabamalt. **Iris, 9.c**

7. klassid olid väga tublid ja töötasid kaasa, aga 8. klassid on jubeda käitumisega. Ometi peaks nii olema, et mida vanem klass, seda arukam. See 8. klass mulle küll ei meeldinud. **Loreta, 9.c**

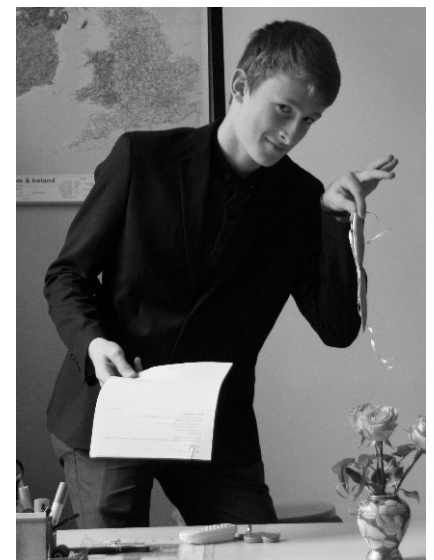
Mulle meeldis õpetajate päev. Kõik tunnid läksid suurepäraselt, nooremad õpilased kuulasid sõna ja tegid ilusti õpetaja antud tööd. **Sander, 9.a**

Olime koos Anetega õpetaja Anneli Luige asendajad ning õpetasime seitsmendikke ja 5.c klassi. Õpilased olid väga toredad ning neile meeldis meie nii-öelda vaba tund, kus kuulasime muusikat ja

mängisime poomismängu. Nii palju, kui käisin teistes klassides, sain aru, et seal käis õppetöö või mingid muud tegevused. Õpilased andsid meile positiivset tagasisidet. Õpetajaks olemine oli väga lahe kogemus. **Liisi, 9.c**

Minu arvates läks õpetajate päev üldiselt hästi, kui välja arvata 5. klass, kellele ma pidin tundi andma. Nende kohta ütleks, et lootusetu klass. Tänu sellele sain aru, et õpetaja ma küll olla ei tahaks. **Henri, 9.c**

Päev kujunes suhteliselt selliseks, nagu ma ootasin: veerand klassi tegi tööd ja ülejäänud tegid, mis tahtsid. Mina andsin 8. klassi III rühmale fütüsiikat. Aga muidu oli tore kogemus ja nüüd tean, mis tunne on olla õpetaja. **Tanel, 9.c**

Jack Brereton tundis end inglise keele õpetajana klassi ees nagu kala vees.

Aasta õpetajad on tegusad ja nooruslikud

Meie kooli tänavused aasta õpetajad on Kaina Mälgand, Anu Roht ja Jüri Ojamaa. Pildil on õpetajad Kaina ja Anu aktusel.

Jüri Ojamaa ja Anu Roht esinemas *playback*'il Koit Toome ja Anne Veskina.

Kalli Laprikule meeldib meie koolis

Triinu Kree, Karolyn Moppel ja Käbi-Triin Riig, 6.d klass

Kus koolis te ise õppisite?

Alustasin Paalalinna koolis. Seal õppisin esimesed kolm klassi, edasi jätkasin Jakobsoni koolis. Selle lõpetamise järel läksin Tartu Ülikooli kehakultuuriteaduskonda.

Kus te varem töötasite?

Töötasin 1991. aastast alates selle suveni Karksi-Nuias A. Kitzbergi nimelises gümnaasiumis.

Kelleks te tahtsite lapsena saada?

Ma tahtsin saada kas õpetajaks või treeneriks.

Millega tegelete vabal ajal?

Vaba aega ei olegi, aga ma liigun palju looduses ja käin koeraga metsas. Meie peres on kaks last: poeg ja tütar. Tütrel peres kasvavad kaks poissi: Georg ja Roger. Poja peres on tütar Loretta. Proovin ka neile aega pühendada.

Kuidas teile meie koolis töötada meeldib?

Koolis meeldib mulle väga. Hakkan tasapisi harjuma, see ei ole olnud lihtne. Kõige keerulisem oli nime-dega. Korraga tuli nii palju uusi lapsi meelde jätta, kõik ei ole paraku siiani selged. Õnneks on lapsed mind juba omaks võtnud.

Mida ütleksite lõpetuseks?

Vajan veel aega, et päriselt koha-neda, aga hea meel on esimeste õnnestumiste üle rahvastepalli ja pallilahingu võistlustel. Lapsed on toredad!

Pallilahingus said esikoha nii 3.b klassi tüdrukute kui ka poiste võistkond.

Tulime õpioskuste võistlusel vabariigis neljandale kohale

Lennart Martin Hannus, 6.b klass

Laupäeval, 28. oktoobril 2017 toimus Tallinna reaalkoolis vabariiklik 6. klasside õpioskuste võistlus, kus osales ka meie kooli viieliikmeline võistkond.

Kõigepealt tuli meil ära võita maakondlik võistlus, mis toimus meie enda koolis 28. septembril. Siis kuulusid võistkonda Helene Metsmaa ja Lennart Martin Hannus 6.b klassist ning Hanna Alice Haavapuu, Mona Mia Toomla ja Helen Emilia Mätlik 6.d klassist. Maa-

kondliku võistluse pani meie kool kinni 49,25 punktiga võimalikust 73st. Nii pääsesime vabariiklikule võistlusele. Kuu aega õppisime meeskonnatööd, kuuendas klassis õpitavaid aineid ja rõhusime ka veidi muule.

Vabariiklikul võistlusel osales 17 kooli, kolm olid Tallinnast ja ülejäänud mujalt Eestist. Meie võistkonnas vahetas Tuule Truu välja Helene Metsmaa, kuna viimane oli Ameerikasse sõitnud.

Võistlus kestis kaks tundi. Seejärel külastasime lennusaadamat ja siis saime teada tulemused. Meie kool oli saavutanud tubli 4. koha tervelt 66,55 punktiga 100 punktist. Esimesed kolm kohta jäid pealinna. Meil jäi auhinnalisest kohast puudu ainult 1,2 punkti.

Neljas koht on kõige parem tulemus, mis meie kool seni seal võistlusel on saavutanud. Ise jääme sellega väga rahule.

Kirjanduslik Mulgimaa suutis meid üllatada

Adele Tamberg ja Elinor Luik, 6.b klass

Meie käisime oma klassiga ekskursioonil mööda Mulgimaad.

Esimesena peatusime kindral **Johan Laidoneri mälestussamba** juures tema endises kodupaigas. Tutvusime tema elukäiguga ja panime sinna mälestuseks küünla.

Teine peatus oli **Tarvastu kiriku** juures, kus ootas meid Kalle Gaston. Tänu temale saime huvitava kokkuvõtte kiriku ja ümbruskonna ajaloo kohta. Lõpuks soovisime igasse ilmakaarde kõigile maailma olevustele head.

Edasi viis teekond meid **Kärstna mõisa**. Seal on olnud kunagi mõis, siis kool ja nüüd on lasteaed. Urve Kass rääkis meile, kuidas ja kus vanasti mõisahärra -proua elasid. Edasi läksime Kabelimäele **Anrepi lõvi monumendi** juurde. Sinna saabus Külli Kuldkepp, sealse koha omanik. Ta rääkis meile lõvikujust ning näitas kabelit, mille pöranda alla olid maetud mõisnikud. Kabelis oli ka uinuva marmorlapse kuju ning me kuulsime, kuidas see kuju on reisinud ühest kohast teise. Siis

sõitsime **Karksi ordulinnusesse**, kus tegime pikniku ja õpetaja Asu rääkis meile August Kitzbergi ajaloolise jutustuse „Maimu“.

Järgmisena läksime **Abja Gümnaasiumi**, kus tutvusime koolimajaga. Meenutasime Jaan Rannapi teoseid, mida olime lugenud. Püüdsime kirjaniku lapsepõlve seiklusi seostada praeguste paikadega.

Viimasena külastasime **Halliste surnuaeda**. Käisime A. Kitzbergi vanemate ja J. Rannapi vanemate haua. Teel linna rääkis õpetaja meile veel Õisu ja Loodi mõisast ning jutustas nende kohtadega seotud rahvajutte.

Mulle meeldis uinuva lõvi juures vaadata hauakambrisse ja kuulata legende. Tarvastu kiriku juures meeldis pilli puhuda, Karksi lossimägedes kiikuda ja pidada Kristjani sünnipäeva. Mulle meeldis kõik, mis me tegime.

Karmen

Mulle meeldis see reis väga, sain targemaks ja rõõsamaks.

Marie

Mulle meeldis see, et me ei olnud ainult ühes kohas kogu aeg, vaid sõitsime erinevatesse kohtadesse.

Kätlin

Reis oli huvitav ajalooliselt küljelt ja legendide poolest.

Lennart Martin

Lõvi mälestusmärgi lasi kindralleitnant J. C. von Anrepi poeg püstitada oma hukkunud isa mälestuseks.

Rahvatants viis kontsertreisile Saksamaale

Keitlyn Moppel, 8.c klass

...

4.c klassi rahvatantsijad käisid septembri lõpus esinemas Saksamaal Papinghausenis Minden-Lübbecke maakonnas.

Neid kutsuti lõikuspeole külalisesinejateks. Reisist võtsid osa 14 tantsulast, viis vanemat ja õpetaja Elina Kukkk.

Lõikuspäha on sakslastele väga oluline päha. Rahvas pidutses, inimesed olid rahvariites, kaunistatud traktoritega sõideti külast külla ning tantsiti vahepeatustes. Meie lapsed said samuti traktorikärus sõita. See oli ekstra kaunistatud Eesti lipuga, kärus oli laual rohkesti süüa ja juua. Esineti mitmes erinevas külas. Tantsijad võeti igal pool hästi vastu ning publikut oli väga palju.

Lapsed õebisid noortekeskuses, kus õhtuti mängiti kaarte, peitust ja tagaajamist.

Sakslastega veedetud ajast on neil hästi meeles ühistantsude tantsimine ja lõikuspeol kärus sõitmine. Sakslased õpetasid neile saksa rahvatantse ja meie omad vastutasuks eesti tantse.

Kingituseks saadi üks saksa muusikaga plaat, mille järgi nüüd ka siin tantsitakse. Lapsed leidsid seal ka uusi sõpru, näiteks meenuvad kaks Luisat ja üks Luise.

Saksamaal külastasid nad loomaaeda ja vesiveskit ning käisid maavanema vastuvõtul, kõrgel mäetipus asuva keiser Wilhelmi mälestusmärgi juures ja ühel vahval paadisõidul.

Loomaaiast jäid lastele meelde ahvid, elevantipoeg ja tiiger, kes seisis nagu kuju ja kellega sai pilti teha. Küsimusele, kas midagi jäi tegemata, vastasid nad, et lõbustuspargis jäi käimata.

Tagasisõit kestis kaks päeva ja õõbiti Poolas. Lapsed meenutavad, et kuigi bussisõit oli väga pikk, oli kõigil alati lõbus. Mängiti kaardimänge ja laevade pommitamist. Et õppimine meelest ei läheks, oli õpetaja bussi kaasa võtnud ka matemaatikaülesandeid.

Tagasi koju jõuti esmaspäeva hilisõhtul ja seetõttu jäi järgmisel päeval muusikas kontrolltöö ära.

Küsimuse peale, kas nad tundsid ka koduigatsust, kõlas laste suust üksmeelne: „Eiiiii!“. Nende meelest oli see väga vahva ja tore reis, mis innustab edasi tantsima.

Reisi toetasid Viljandi maavalitsus ja Käty Tikand, kes valmistab kaasavõtmiseks kingitusi.

Oma reisimuljeid jagasid Ekke, Siim K, Jan-Erik, Karmen, Eliisa, Lisett ja õp Elina.

Keiser Wilhelmi monumendi kõrgus on 88 meetrit. Mäelt avaneb kaunis vaade orus asuvale Porta Westfalica linnale. Fotol on tantsurühm oma õpetajaga.

Marek Sadam ei hakanudki direktoriks

Anna Kateriina Mathilde Asu, 8.b klass

... Kuna Marek Sadama vanaisa oli sovhoosi (ühismajandi) direktor, siis väga väiksenä olevat ta soovinud saada samuti sovhoosidirektoriks. Aga ta oli olnud ka selline veider laps, kes väitis, et ta on kosmostest. Veel tahtis ta saada kas näitlejaks või moekunstnikuks, aga põhiline soov oli ikkagi saada muusikuks.

„Mul on olnud väga palju õnne ja mul on olnud ümber õiged inimesed, kes mind lavale jõudmisel on toetanud,“ ütles laulja.

Tema arvates peab olema inimesel õnne, et oma eesmärged saavutada, aga peab tegema ka väga palju tööd.

„Kui sa tunned, et sul kirge ei ole ja mõtled „Ah, ma lihtsalt teen seda!“, siis pole mõtet ühtegi tööd teha,“ arvab Marek Sadam.

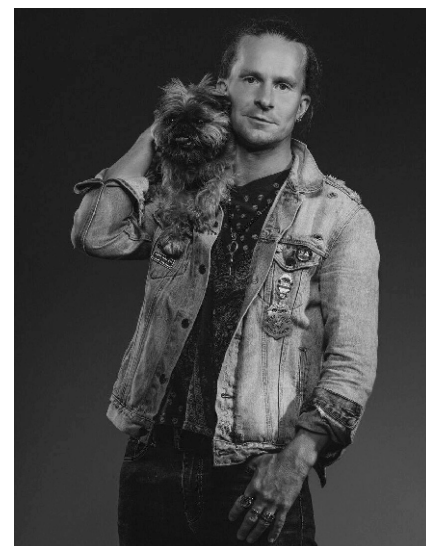
Laulja igapäevatöö on kontsertide andmine, esinemiste kokkuleppimine ja laulude kirjutamine. Kindlasti tuleb iga päev teha trenni, et füüsis lavaelule vastu peaks. Üldiselt on päevad erinevad, kuid ta on kodus suhteliselt vähe. Enamjaolt ta

valmistubki kontserdiks või sõidab sinna. Vahel juhib Marek Sadam ka mõnda üritust.

Esinemistele sõitmine on kõige tüütum osa selle ameti juures. Muusikutöö plussiks on küll see, et saab palju reisida ja näha, aga samas on see ka miinus, sest kodus saab olla üpris vähe. Hästi palju on ootamist lennujaamades või hotellides. Päeva üks kindel osa on aga tema koer, kellega peab tegelema, ükskõik, kas laulja on kodus või kuskil mujal.

„Kõige suurem pluss on see, kui saad ise luua oma laule ja neid laulda ning oma mõtteid jagada,“ ütleb Marek Sadam. Ta töö teeb teda õnnelikuks, kuigi palju on perest eemalolekut ja tuleb tuua teatavaid ohvreid. See töö nõuab julgust, järjekindlust ja kindlasti teiste inimeste mõistmist.

„Kui sa räägid enda lugusid, siis pead mõistma neid rääkides ka inimesi, kellele sa esined,“ usub laulja. Hästi suur kohanemisevõime

Marek Sadam võttis oma 10-aastase koera Leenu loomade varjupaigast.

peab samuti olema. Aga noort inimest meelitab lavale kindlasti ka edevuse moment.

Küsimusele, kas ta tahaks oma elus veel mõne ameti selgeks õppida, vastas Marek Sadam: „Ma arvan, et suurepäraselt käsitöömeistrilt minust enam ei saa. Võib-olla ma tahaksin elus kirjutada veel raamatut või teha selliseid asju. Aga selleks oleks väga palju aega vaja ja see eeldab, et ma vahepeal ei tegeleks üldse kontsertide andmisega. Võib-olla ma tahaks paremini osata kirjutada.“

Kirjanik jätab igasse raamatusse tüki oma hingest

Eleonoora Kõrge, 8.c klass

Karjääriõpetuse tunnis anti meile ülesandeks teha intervjuu inimesega, kelle amet meid huvitab või kellest tahame rohkem teada saada.

Ma valisin selleks kirjanik **Lauren Jamesi**, kuna tahaksin ka ise kirjanikuks saada. Veel huvitas mind, kuidas sai ta lepingu kirjastusega ajal, kui oli alles 21 ja käis ise veel ülikoolis. Praegu on kirjanik 25 ja ta on kirjutanud juba kolm raamatut.

Minule tulnud vastusest sain teada, et kirjanikuametist polnud ta kunagi mõelnudki ning oli lapsest saati tahtnud saada teadlaseks. Ta lõpetas Nottinghami ülikooli keemia ja füüsika erialal.

Oma esimese raamatu kirjutas ta kokku mõtetest, mis olid tulnud talle igavate tundide ajal.

Mõtted tundusid talle nii huvitavad, et lausa kahju oli neid raisku lasta. Tänu sellele sündiski tema raamat „**The Next Together**“, mida kahjuks pole veel eesti keelde tõlgitud, kuid ingliskeelne raamat on linnaraamatukogus olemas.

Küsisin Lauren Jamesi käest ka soovitusi noortele, kes tahaksid ise tulevikus kirjanikuametit pidada. Ta vastas, et soovitab seda ametit vaid noortele, kes tunnevad, et see on neile südamelähedane. Kindlasti peab kirjanikul olema kannatlik-

kust, meelegindlust ja suurt usku endasse, sest oma raamatule kirjutaja leidmine pole sugugi kerge.

Veel rõhutas ta, et kirjanik – nagu ka iga teine inimene, kes oma loomingu maailmale avaldab – peab suutma taluda kriitikat, sest alati leidub neid, kellele sinu looming ei meeldi. Kriitikast saab õppida ning järgmine kord asju paremini teha.

Kõige ilusam mõte, mida Lauren James mulle ütles, oli see, et hea raamatu saab kirjutada vaid inimene, kes suudab raamatusse jätta tüki oma hingest ning seeläbi panna tegelased ja neid ümbritseva maailma meie mõtetes elama.

„Pal-tänava poisid” sõdisid Tallinnas

Käisime teatris „Pal-tänava poisse” vaatamas. Ei meeldinud see, et mõned lapsed ei osanud käituda ja lobisesid. Meeldis see, et etendus oli lühikeseks tehtud. Soovitan kõigile, kellele meeldivad seiklused ja huumor.

Susanna-Emiilia Gorškova

Kuna olen ise ka teatriga üsna palju kokku puutunud, oli väga huvitav vaadata, kuidas kaks ja pool tundi kestev etendus oli lahendatud vaid nelja mängija ja väga väheste rekvisiitidega.

Etendus oli kindlasti näitlejatele nii füüsiliselt kui ka näitlemise poole pealt väga raske, sest liikumist oli palju ja karakterid vaheldusid kiiresti.

Emma Sepp

Asju kasutati korduvalt, nt redelit ka aia või uksena. Mulle meeldis väga etenduse muusika, milles oli samal ajal rõõmsat ja kurba tooni.

Villem Haug

Soovitan seda inimestele, kes ei ole liiga tundlikud ega liiga tundetud ehk kõigile, kes tahavad natuke nutta ja naerda.

Kätlin Vogel

Väga palju oli seal kahtlaseid kohti, kus tegelased vahetasid rolle keset kiiret lavategevust ja pidi kogu aeg kõike tähele panema, et saada aru, mis laval toimub. Etenduses oleks võinud olla rohkem näitlejaid, et saaks paremini aru ja oleks põnevam vaadata.

Soovitan seda etendust kõikidele, kellele meeldivad pingelised olukorrad ja kes suudavad pidevalt etendust vaadata.

Karmen Umsar

Ma soovitan seda etendust vaatama minna neil, kes on raamatut lugenud, sest siis saab sisust paremini aru.

Joosep Animägi

Etendus oli nutikalt lahendatud nelja näitlejaga ja väheste efektidega, kuid kellel veidikenegi kujutlusvõimet, see võis näha kogu tegevust seal Budapestis. Kuigi mõni asi jäi segaseks, oli etendus ikkagi vaatamist väärt ja soovitan seda eriti 12-aastastele poistele.

Lennart Martin Hannus

6.b klassi mõtteid kogus Külliki Asu

„Väike prints”

Heidi Kalaver, 8.b klass

20. oktoobril käisid 8. klassid Tallinnas vaatamas etendust „Väike prints”. Lugu rääkis hädamaandumise teinud lendurist, kes kohtus keset kõrbet Väikese Printsiga. Nad said sõpradeks ja Väike Prints rääkis mehele oma elust.

Etenduse lavastas Mirko Rajas ning tegelasi mängisid Karl Valkna, Andres Roosileht, Laura Nõlvak, meie kooli vilistlane Anti Kobin ja teised. Lugu oli põnevalt lavastatud. A. de Saint-Exupery teose tegelastele oli lähenetud loominguliselt. Näiteks ärimeest, kes lugus kokku taevas olevaid tähti, kujutati klounina, kuna tema tegevusel ei olnud mõistlikku mõtet ja ta tegi end lihtsalt narriks.

Kõige rohkem meeldis mulle Väike Prints, sest ta oli sihikindel. Kui ta midagi küsis, pidi ta saama ka vastuse. Ta ei mõelnud täiskasvanute jaoks „tähtsatele” asjadele, nagu inimeste juhtimine, töötamine, raha kogumine. Prints hindas sõprust, hoolimist ja armastust.

Lavalt kõlasid ka teose parimad tsitaadid, näiteks „Ainult südamega näed hästi. Kõige tähtsam on silmale nähtamatu.”

„Väike prints” on lugu, mis sobib igas vanuses inimestele.

Tehti tööd ja nähti vaeva, aga armastust ei olnud...

Markus Tank, 6.c klass

„Vai-vai vaene Vargamäe” rääkis mehest, kes kolis koos naise ja lehmaga Vargamäele, kus nad hakkasid rajama talu.

Andres ehk peategelane tahtis väga tööd teha ja võimsa talu rajada. Kui Krõõt ehk Andrese elukaaslane jäi rasedaks, lootis Andres, et ehk tuleb poiss. Kui laps sündis, oli see tüdruk ja Andres oli väga pettunud. Teine laps oli küll poiss, aga Krõõt oli väsinud ja suri.

Seal talus olid veel sulased Juss ja

Mari, kes olid armunud. Nemad abiellusid omavahel.

Külas oli veel Andrese naaber Pearu, kes kiusas Andrest. Pärast naise surma ei saanud Andres üksi hakkama ja ta kutsus endale appi Mari. Kui Juss sai aru, et tema naine hakkab elama Andresega, poos ta ennast üles.

Etendus lõppes sellega, kuidas nende lapsed olid suured ja nemad vanad. Kõik lapsed läksid külast ära ja Andres oli väga pettunud.

Naised elasid terve elu ilma armastuseta, sest Andres ainult töötas ja aina ütles: „Küll siis armastame, kui talu valmis!” Aga talus ei lõpe tööd mitte kunagi.

Lugu on väga põnev ja seal polnud ühtki asja, mis võiks ärritada.

Etendus sobib väga hästi lastele ja samuti täiskasvanutele. Selles on palju nalja ja vahepeal oleks peaaegu pisar silma tulnud. Etendus oli väga hea ja tahaks seda uuesti vaatama minna.

Meie kooli sünnipäev

Triinu Kree, 6.d klass

Punastest tellistest maja, õppimist alati täis. Seal seisab ta kogu aja, ajarattaga edasi käib.

Detsembrikuus on midagi lisaks jõuludele vaja – et saaks lumest pidurüü selga armas koolimaja.

Koolil päris uhke tunne sünnipäeval ärgata. Siin on palju mälestusi – oska neid vaid märgata.

Lugejamäng

1. Mis aastal hakkas ilmuma koolileht Oma Sõna?
2. Kes on praegu koolilehe peatoimetaja?
3. Mis lugu meeldis selles lehenumbri kõige rohkem?
4. Kes on tänavused aasta õpetajad?

Vastused tuua hiljemalt 20. detsembriks raamatukokku.

Saime harjutada saksa keelt

Susanna-Emilia Gorškova ja Helene Metsmaa, 6.b klass

...

20. novembril toimus Viljandis maakondlik saksa keele olümpiaad „Smart-Olympiade“.

Kell 10 kogunesime lauluväljakul ning 10.30 algas orienteerumine suunaga Paalalinna kooli poole. Igas kontrollpunktis oli vaja lahendada mitu ülesannet. Küsimused oli seotud Viljandi linna ja Saksamaaga. Neid tuli lahendada telefoniga. Võistlus oli pikk ja ilm oli külm, aga tegevus oli huvitav ja arendav.

Paalalinna koolis sõime ja seejärel algas saksa keelne *scrabble*, mis toimus kuues voorus. Tiimide tulemused liideti kokku ja selgus võitja. Võistkonnad olid 2–3-liikmelised ning võistlesid 5.–9. klassi õpilased. Meie õpilastel läks ülihästi. Esikoha said meie 6. ja 7. kl võistkonnad ning üheksandike

võitjad olid ühtlasi ka üldvõitjad. Selles grupis olid 9.a kl õpilased Britta Smolin, Liisa Marie Prints-mann ja Rasmus Ruubel.

Teisi tulemusi võib lugeda kooli kodulehelt lingi õppetöö/olümpiaadid (ainevoistlused) alt.

<http://klk.vil.ee/index.php?page=239>

Lisaks toimus 6. detsembril (der Nikolaustag) meie koolis 6. klasside saksa keelne jõulupidu. See sisaldas erinevaid töötubasid, nt kaardi ja plakati tegemist või „Oh, Tannenbaum“ laulmist.

Pidu külastas ka Nikolaus ehk jõuluvana, kuna Saksamaal käibki lastel jõuluvana just nigulapäeval. Ta rääkis ilusas saksa keeles ja tõi õpilastele head-paremat.

Meie kooli sünnipäeva pidustused algasid 11. detsembri hommikul tõrviku süütamisega ja õpilastest inimketi loomisega ümber kahe koolimaja. Keskpäeval moodustasid õpilased kooli kunstmuruväljakule numbri 140.

Lehte tegid: peatoimetaja Adele Tamberg, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Elina Tirgo.
Fotod: K. Asu, K. E. Heinsoo, K. Kivistik, K. Lohu, A. Tamberg, M. Tekko ja erakogud. **Trükk:** OÜ Vali Press.